

[Hauch.]

som de forskellige Ministerier har ønsket indføjet paa Tillægsbevillingsloven, har jeg ikke i al Almindelighed Bemærkninger at gøre herom, men der er et enkelt Forhold, som i Aar fra min Gruppes Side har givet Anledning til nogle Overvejelser. Det har for øvrigt ført til, at vi allerede tidligere har haft Samraad med den højtærede Kirkeminister, og jeg tror, at disse Samraad med den højtærede Minister maa fortsættes til Klaring af det Spørgsmaal, det drejer sig om.

Ærede Medlemmer vil se af Listen over Ændringsforslagene til anden Behandling af Tillægsbevillingslovforslaget i det høje Folketing, at der under Nr. 187 er anført en Anmærkning, som har faaet Tilslutning fra Regeringspartierne og for øvrigt tillige fra min Gruppes Medlemmer i det høje Folketing. Anmærkningen lyder saaledes:

„Som Nr. 8. ad II. B. Kirkeministeren bemyndiges til af Kirkernes Reservefond, stammende fra Tiendemidlerne, at anvende indtil 500 000 Kr. til Opførelse af nye Kirker og større Istandsættelsesarbejder ved Kirker paa Betingelse af, at Beløbet tilbagebetales Reservefonden med 10 000 Kr. aarlig i 50 paa hinanden følgende Aar, hvilke 10 000 Kr. paalignes samtlige til Folkekirken hørende Beboere uden for København og Frederiksberg i Forbindelse med Ligningen af Kirkeskat, jfr. Lov Nr. 144 af 28. April 1931 § 46.“

Vi er ikke ganske overbevist om, at man her med fuld Sikkerhed tør sige, at man ikke kommer i Konflikt med bestaaende Love. Det forekommer i det hele taget os, at det maa anses for tvivlsomt, om det er rigtigt, at Tilbagebetalingen af det anvendte Beløb sker derved, at det paalægges samtlige til Folkekirken hørende Beboere uden for København og Frederiksberg i Forbindelse med Ligningen af Kirkeskat at udrede 10 000 Kr. aarligt i 50 Aar, rent bortset fra, at vi ogsaa maa nære Betænkelighed ved, at man derigennem forøger den Afgift, som Beboerne maa yde til Kirken, og de Følger, der kan flyde deraf. Hele den Fremgangsmaade, som man her ønsker anvendt, er efter vor Opfattelse meget tvivlsom, idet vi tror, at det maa paahvile Staten, navnlig naar der er Tale om Istandsættelse af Kirker, som Nationalmuseet og Offentligheden betragter som kulturhistoriske Mindesmærker, at udrede de paagældende Udgifter. Af den Anmærkning, der findes paa Tillægsbevil-

lingsloven, kan man ikke se, om Staten i selve Afbetalingsperioden skal forrente Beløbet til Kirkens Reservefond, men jeg vil i hvert Tilfælde gaa ud fra, at den højtærede Kirkeminister vil medvirke til, at en Forrentning finder Sted ved Statsmidler, thi ellers lader det sig ikke nægte, at man udhuler de Kirken tilhørende Kapitaler ved den Fremgangsmaade, her anvendes.

I øvrigt vil jeg gaa ud fra, at den højtærede Kirkeminister i Fortsættelse af den Forhandling, der har fundet Sted i Landstingets Finansudvalg ved et stedfundet Samraad om Sagen, vil være villig til i Udvalget at fremlægge en Opgørelse over de forskellige Kirkefondes Status samt Regnskaber over Indtægter og Udgifter, for at man kan faa fuld Klarhed over, om disse Reservefondes i det hele taget er i Stand til at bære de Udgifter, Ministeriet øjensynlig efterhaanden ønsker at paalægge dem.

Vi er, som sagt, af den Opfattelse, at man her er inde paa Omraader, hvor man tør sige, at Fremgangsmaaden er tvivlsom, og selv om vi, dersom vi ellers kan paaregne et imødekomende Svar fra den højtærede Kirkeminister, ikke paatænker at stille Ændringsforslag, hvorefter Anmærkningen skulde fjernes, vil jeg dog ikke undlade at sige, at de Forhandlinger, der er paabegyndt med Kirkeministeren til Klaring af hele dette Spørgsmaal, naturligvis maa fortsættes, og at vi har den Opfattelse, at den Fremgangsmaade, man her er slaaet ind paa, maaske vil vise sig at være saa uholdbar, at en Fortsættelse ad de Veje, som den højtærede Minister med fornøden parlamentarisk Tilslutning — det indrømmer jeg — har betraadt, næppe vil være mulig i Fremtiden. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister selv for sit Vedkommende maa nære nogen Ængstelse for den Udvikling, der er paabegyndt.

C. F. Sørensen: Forslaget til Lov om Tillægsbevilling viser jo et betydeligt bedre økonomisk Billede end forventet, og jeg kan derfor med disse Ord nøjes med at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Døcker: Mit Partis Finanslovsordfører er desværre paa Grund af Sygdom i Hjemmet forhindret i at være til Stede i Dag, og jeg skal derfor knytte nogle ganske faa Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag.

Jeg kan med Hensyn til Spørgsmaalet om Landstingets Stilling til Tillægsbevil-